

La tribuna

Redreçar el país

Fa mesos que l'OCDE avisa de la recessió econòmica que arriba

JAUME

Bartumeu

Les perspectives econòmiques del nostre país es van enfosquint aquesta tardor del 2019 i la situació s'enfosqueix encara més si hom observa les tensions comercials i geopolítiques del nostre entorn més proper, Espanya, França, Alemanya i Itàlia.

Val a dir que les previsions tant del Banc Central Europeu com de l'OCDE han empitjorat de forma alarmant. La Banque de France va estimar el 8 d'agost que el creixement econòmic francès podia arribar al 0,3% al tercer trimestre, és a dir, un nivell lleugerament superior al 0,2% assolit en el trimestre precedent. Aquesta levíssima progressió es fonamentava en un augment de l'activitat en el sector de la construcció del mes de juliol. Però el panorama global és fosc.

L'informe de la Cambra de Comerç presentat la setmana passada no podia pas dissimular la recessió que se'ns abriga al damunt. Aquest primer semestre del 2019 ha augmentat la desocupació (un 14,3%), cau la matriculació de vehicles (-9%) i cauen també les importacions de carburants en litres (-2,5%), el consum d'energia elèctrica (-1,9%) i el nombre de visitants (-2,2%).

Dijous passat, 19 de setembre, l'Organització de Cooperació i desenvolupament econòmic (OCDE) va rebaixar les seves previsions de creixement mundial de 0,3 i 0,4 punts de PIB per 2019 i 2020. Si, com ho preveu ara l'OCDE, el creixement arriba tot just a 2,9% el 2019 i a 3% el 2020, l'economia arribarà als pitjors resultats d'ençà la crisi financera del 2008.

Laurence Boone, cap economista de l'OCDE, deia la setmana passada que «... hi ha un risc de frenada estructural». **Boone** porta mesos avisant. Ja ho va fer el 6 de març

d'enguany en un informe sobre les perspectives econòmiques *El creixement mundial afluixa mentre que alguns riscos es materialitzen*.

Ara ens assabentem, després de la nova compareixença de dijous passat de l'OCDE, que el creixement d'intercanvis mundials de béns i serveis hauria de ser gairebé nul el primer trimestre 2019 i podria ser fins i tot negatiu el segon trimestre, quedant així força lluny el pic de 8% assolit el darrer trimestre del 2016.

Tal com es dibuixa el panorama, «cal posar un terme a la pujada dels drets de duana i de les subvencions que falsegen els intercanvis, i restablir regles previsibles per a les empreses» considera **Laurence Boone**.

Tantes incògnites porten òbviament les empreses a diferir les inversions. Tornant a l'OCDE ens assabentàvem dijous passat que el primer semestre del 2019 només han augmentat d'un 1% quan a

És clar que per tirar endavant aquestes propostes caldria una voluntat política i una visió d'Estat adreçada a posar un terme a la fractura social.

principis del 2018 va ser del 5%.

Si a tot plegat hi afegim la incertesa del Brexit i les noves tensions sobre el mercat del petroli tindrem una composició prou clara de l'enorme fragilitat d'Andorra.

De manera que a Andorra ens trobem al llindar de la recessió i no hem escoltat cap proposta concreta del Govern plantejant mesures per redreçar l'activitat econòmica ni, tampoc, cap indicació de les iniciatives pressupostàries, pel 2020, que ajudin a les empreses i les famílies del país.

El país necessita un relleuament pressupostari coordinat, que modifiqui radicalment l'espiral actual que apareix a l'informe 2018 e

la Cambra de Comerç: 5,8% d'augment de les despeses de funcionament de l'administració i davallada del -4,5% de la inversió del Govern.

Un relleuament pressupostari que també ha d'acompanyar mesures urgents en dos àmbits cabdals:

1) Garantir unes condicions laborals dignes per als treballadors del país;

2) Garantir el dret de tothom a gaudir d'un habitatge digne.

Per això els progressistes proposem incrementar gradualment el salari mínim fins a situar-lo l'any 2020 en un 70% del salari mitjà, tal i com estableix la Carta social europea, per augmentar la capacitat

adquisitiva dels salaris més baixos.

D'altra banda la delicada situació que pateix una part important de la població, juntament amb altres factors com el creixement desmesurat del preu dels lloguers –conseqüència directa de l'especulació immobiliària–, l'existència d'un parc públic d'habitatges extremadament reduït, la disminució dels ingressos de les famílies i la manca de sensibilitat del Govern per donar solucions, han provocat una situació d'emergència que impedeix a moltes persones i famílies poder fer efectiu el dret constitucional a gaudir d'un habitatge digne.

Conscients d'aquesta realitat, els Progressistes proposem donar una resposta urgent, integral i coherent a aquesta problemàtica social, convertint en una prioritat l'atenció a la població mancada d'habitatge i a les persones que es troben en risc de pèrdua d'aquest bé de primera necessitat.

Una resposta que comporta aplicar dues mesures concretes i factibles:

1) Establir un topall en els augmentos de lloguer en les renovacions de contractes d'arrendament que no permeti en cap cas establir una renda que superi el 15% de l'anterior.

2) Emprar els terrenys adquirits pel Govern l'any 1990 a la Borda de Sales a Santa Coloma per a dur-hi a terme una promoció inspirada en l'esquema de la fundació Jovial, la positiva iniciativa que va encapçalar amb èxit el Comú d'Andorra la Vella amb el suport benefactor de la Sra. **Maria Maestre Pal**. La inversió necessària es pot obtenir reorientant part de la inversió del Fons de Reserva de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, que obtindria un rendiment positiu de la inversió, atès que el Govern posaria a disposició els terrenys sense contrapartida.

És clar que per tirar endavant aquestes propostes caldria una voluntat política i una visió d'Estat adreçada a posar un terme a la fractura social. ■

President de Progressistes-SDP